

מ"ת 60738/08/19 - מדינת ישראל נגד ראג'יף ח'טיב

בית המשפט המחוזי בחיפה

מ"ת 60738-08-19 מדינת ישראל נ' ח'טיב(עציר)

בפני
מבקשים
נגד
משיבים
החלטה | כבוד השופט ניצן סילמן
מדינת ישראל
ראג'יף ח'טיב (עציר) |
|---|---|
1. החלטה "חוזרת" בעניין מעצר המשיב עד תום ההליכים.
 2. בקליפת האגוז- כנגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות בנשק (נשיאה והובלה), חבלה בכוונה מחמירה, ירי מנשק חם.
 3. בין אמיר שאהין מצד אחד ובין המשיב ומוחמד בן מופיד חטיב, נתגלע סכסוך בעניין נערה; המשיב ואמיר התקוטטו וכל אחד מהם נחבל עד אשר המתלונן, שגר בסמיכות, (מוחמד בן עלי אבו דבוס) והפריד ביניהם.
 4. אמיר ומוחמד בן מופיד ערכו סולחה; המשיב סירב ליטול בה חלק; המשיב, כך נטען, תכנן לפגוע במתלונן כי העז להתערב ולהפריד, או כי סבר שזה חבל בו גם כן.
 5. המשיב התקשר לאחמד פייסל חג'אזי וביקש כי זה יתאם פגישה בינו ובין המתלונן ואמיר, על מנת לעשות סולחה. אחמד הגיע וביקש מאמיר והמתלונן להגיע.
 6. משהגיע המתלונן שלף המשיב נשק (אקדח טעון) והחל יורה לכיוון פלג גופו התחתון של המתלונן; המתלונן החל להימלט; המשיב דלק אחריו והמשיך לירות עד אשר פגע בו וזה נפל ארצה. למתלונן נגרמו חבלות חמורות.
 7. ביום 29/8 נערך דיון בפני כב' ס. הנשיא וזה קבע כי קיימות ראיות לכאורה בקשר לעבירות המיוחסות למשיב (פרוטוקול עמ' 2 שו' 7); קביעה זו נעשתה הן לאחר שב"כ המשיב דאז הסכים לקיום ראיות לכאורה (שו' 14 עמ' 1) והן לאחר שכב' ס. הנשיא סקר חומר הראיות.
 8. **לאחר** קביעת זו, הורה כב' ס. הנשיא על הפניית המשיב לבחינת שירות המבחן.
 9. ביום 19/9/19 התקבל תסקיר שירות המבחן; תסקיר זה מצא כי מסוכנות המשיב גבוהה, המשיב גילה קשיים בויסות עצמי, תוך נטיה לפנות לדרכי אלימות אגב קלות דעת לתוצאות האלימות (ראה הערכת סיכון); התסקיר בא בהמלצה שלילית.

10. ביום 22/9/19 בעקבות ההמלצה השלילית, ככל הנראה, טען ב"כ המשיב לענין התשתית הראייתית, וכן טען לענין חלופת מעצר; ב"כ המשיב אישר כי אם נאמין לגרסת המתלון יביא הדבר להרשעה
11. אנכי סברתי כי אני יכול לשנות החלטת כב' ס. הנשיא, ועל כן התמקדתי בטענות לענין החלופה; עוד ראיתי לציין כי טענות לגבי סתירות בעדויות מקומן ממילא להליך העיקרי; עוד סברתי כי נוכח הצהרת ב"כ המשיב, בהתאם למבחן "אם נאמין", ממילא קיים אשרור לקיום תשתית ראייתית.
12. לאור חומרת האישום, השימוש בנשק, והתסקיר השלילי, הוריתי על מעצר המשיב.
13. בערר שהוגש על החלטה זו הורה כב' בית המשפט העליון לבחון מחדש התשתית הראייתית; בינתיים, התחלף ייצוג המשיב
14. ביום 17/12 אישר ב"כ המשיב קיומן של ראיות לכאורה ועילת מעצר; בין לבין הוזמן תסקיר משלים.
15. ביום 30/12/19 התקבל תסקיר משלים; שירות המבחן ביצע בחינה נוספת וסבר כי גם כיום, מסוכנות המשיב גבוהה; שירות המבחן בדק ומצא כי לא נערכה סולחה, לא התרשם לחיוב מהמפקחים, ובסיום בא בהמלצה שלילית נוספת.
16. ביום 31/12/19 נערך דיון בבקשה; ב"כ הצדדים טענו (ואף הציגו פסיקה); כמו כן ראיתי לחקור המפקחים המוצעים
17. לאחר בחינת טענות הצדדים, שקלתי הדברים שנית; חרף טיעוני שובה לב של ב"כ המשיב, ומאמציו להציג חלופות, הגעתי לכלל מסקנה כי אין מנוס אלא להורות על מעצר המשיב עד תום ההליכים
18. ראשית- עסקינן בעבירות נשק- הכלל הוא כי בעבירות נשק מדובר בעבירות בטחון המסכנות את הציבור ; בעבירות מסוג זה, הכלל הוא מעצר והחריג הוא שחרור לחלופה; אף מעצר באיזוק דורש טעמים מיוחדים (סעיף 22ב) כשגיל צעיר והעד עבר אינם בגדר טעם מיוחד.
19. שנית- גם במדרג עבירות הנשק- מצוי המקרה שבפנינו ברף חומרה גבוה- מדובר בהצטיידות מראש בנשק, שימוש בנשק לצרכי פשיעה פלילית, אגב פגיעה בגוף אחר, באמצע ישוב עירוני.
20. שלישית- גם נסיבות הירי מקימות חומרה- על פי האישום, זימן המשיב את המתלון באמתלה של עשיית סולחה (!!), כשבסופו של דבר לא זו בלבד שירה ופגע בו, אלא עשה כן בעוד המתלון נמלט ממנו (!!)
21. רביעית- תסקירי שירות המבחן- פעמיים הוזמנו תסקירים ופעמיים ההמלצות היו שליליות; כידוע, גם לשם סטייה מהמלצות שליליות נדרשים טעמים מיוחדים, והעד עבר וגיל צעיר אינם מהווים טעמים שכאלו.
22. חמישית- טיב העושה- פעמיים בוצעה הערכת סיכון למשיב ופעמיים נמצא כי מדובר במי שמסוכנות גבוהה נשקפת ממנו; המשיב נמצא אימפולסיבי, בעל עמדות המפנות לכיוונים אלימים, וקל דעת לתוצאות המעשים האלימים.

23. שישית- חרף טענה כי מתקיימים "מגעים", לא נחתמה סולחה; הקונפליקט עדיין קיים ובעיצומו, והוא משמש גורם מגביר סיכון
24. שביעית- המפקחים אף הם לא נמצאו מתאימים ע"י שירות המבחן; גם בבחינתם לפני עלו קשיים, עת ביחס למפקח זאהי זה סבר כי באירוע הקטטה תקפו את המשיב 13 אנשים (!), ושכח לציין עברו; אם השיב אישרה כי ידעה על הקטטה וניסתה להניא בנה מלעשות פעולה אך לא הצליחה לעשות כן (ללמדך כי אינה סמכותית), ויש לציין כי הנה עדת תביעה; בעל הדודה- סאלח חטיב, נפסל בהיעדר מודעות לחומרת המעשה (הגדיר הנושא כמשובת ילדים), והמפקח היחיד שהותיר רושם חיובי הנו עאדל חטיב, וגם זה שכח או השמיט חלק מעברו הפלילי בחקירתו
25. אשר לפסיקה שצירף ב"כ המשיב- בש"פ 8663/16 עוסק במי שסופו של דבר נתקבלה המלצה חיובית לגביו משירות המבחן; בש"פ 1560/18 אינו עוסק בעבירת נשק חם (והחלופה לא היתה חיק משפחה אלא "בית חם"); בש"פ 668/18 קובע חולשה ראיתית מסוימת בתשתית, רמת המסוכנות שם הוערכה כבינונית ותסקיר משלים המליץ; מ"ת 54595-02-17 כלל תסקיר ממליץ חיובי ומפקחים שהומלצו ע"י שירות המבחן; התיק של שיני עסק בגרימת חבלה בנשק קר (להבדיל מנשק חם ומשמעות ירי באיזור מגורים), התסקיר קבע מסוכנות בינונית-גבוהה, עם לא מעט נקודות אור (תפקוד תקין, הבנה ראשונית סביב נסיבות המעצר; אישור משמורנים כראויים, ריחוק חלופה). במקרה בפנינו, לטעמי, הנסיבות חמורות יותר- נשם חם, באמצע העיר, בנסיבות כמתואר לעיל- מלמדות על העדר מורא מן הדין.
26. בנסיבות אלו, רמת הסיכון, התסקירים השליליים, והחומרה הקיצונית של המעשה, מביאים אותי למסקנה, כי דין המשיב להיעצר עד תום ההליכים.

ניתנה היום, ח' טבת תש"פ, 05 ינואר 2020, בהעדר הצדדים.